EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

13. juuli 2006 *

Kohtuasjas C-539/03,

mille esemeks on 3. juuni 1971. aasta protokolli, mis käsitleb 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades, tõlgendamist Euroopa Kohtus, alusel Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) 19. detsembri 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. detsembril 2003, menetluses

Roche Nederland BV jt

versus

Frederick Primus,

Milton Goldenberg,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann (ettekandja) ning kohtunikud K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász ja M. Ilešič,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

kohtujurist: P. Léger,
kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. jaanuari 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Roche Nederland BV jt, esindajad: *advocaat* P. A. M. Hendrick, *advocaat* O. Brouwer, *advocaat* B. J. Berghuis ja *advocaat* K. Schillemans,

— Frederick Primus ja Milton Goldenberg, esindaja: *advocaat* W. Hoyng,

— Madalmaade valitsus, esindajad: H. G. Sevenster ja J. G. M. van Bakel,

— Prantsuse valitsus, esindajad: G. de Bergues ja A. Bodard-Hermant,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindajad: E. O'Neill, keda abistas *barrister* M. Tappin,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: A.-M. Rouchaud-Joët ja R. Troosters,

olles 8. detsembri 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 1972, L 299, lk 32), muudetud 9. oktoobri 1978. aasta konventsiooniga Taani Kuningriigi, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemise kohta (EÜT L 304, lk 1 ja muudetud tekst lk 77), 25. oktoobri 1982. aasta konventsiooniga Kreeka Vabariigi ühinemise kohta (EÜT L 388, lk 1), 26. mai 1989. aasta konventsiooniga Hispaania Kuningriigi ja Portugali Vabariigi ühinemise kohta (EÜT L 285, lk 1) ja 29. novembri 1996. aasta konventsiooniga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemise kohta (EÜT 1997, C 15, lk 1, edaspidi „Brüsseli konventsioon"), artikli 6 lõike 1 tõlgendamist.

2 Taotlus esitati vaidluses, mille poolteks olid ühelt poolt Roche Nederland BV ja veel kaheksa Roche kontserni kuuluvat äriühingut ning teiselt poolt Frederick Primuse ja Milton Goldenbergi ning mille lähtekohaks on nimetatud isikute väide, et rikutud on neile kuuluvast Euroopa patendist tulenevaid õigusi.

Õiguslik raamistik

Brüsseli konventsioon

3 Brüsseli konventsiooni kohtualluvust käsitleva II jaotise 1. jao pealkirjaga „Üldsätted" alla kuuluva artikli 2 esimene lõik sätestab:

„Konventsiooni sätete kohaselt kaevatakse isikud, kelle alaline asukoht on osalisriigis, selle riigi kohtutesse nende kodakondsusest hoolimata."

4 Sama konventsiooni artikli 3 esimene lõik näeb ette:

„Isikuid, kelle alaline asukoht on osalisriigis, saab teise osalisriigi kohtusse kaevata üksnes käesoleva jaotise 2.-6. jaos sätestatud korras."

5 Brüsseli konventsiooni artikkel 6, mis kuulub nimetatud II jaotise 2. jakku, pealkirjaga „Kohtualluvus erandjuhtudel" sätestab:

„Isiku, kelle alaline asukoht on osalisriigis, võib kohtusse kaevata ka:

1. juhul kui kostjaid on mitu, selle paiga kohtusse, kus on neist ühe alaline asukoht;

[...]".

6 Brüsseli konventsiooni artikkel 16, mis moodustab II jaotise 5. jao, pealkirjaga „Ainupädevus" sätestab:

„Alalisest asukohast olenemata on ainupädevad järgmised kohtud:

[...]

4. menetluse puhul, mis seonduvad patentide, kaubamärkide, disainilahenduste või muude selliste hoiuleandmisele või registreerimisele kuuluvate õiguste registreerimise või kehtivusega, selle osalisriigi kohtud, kus hoiulevõtmist või registreerimist taotletakse, kus see on toimunud või kus see loetakse toimunuks rahvusvahelise konventsiooni kohaselt;

[...]"

7 Brüsseli konventsioonile lisatud protokolli — mis konventsiooni artikli 65 kohaselt moodustab selle lahutamatu osa — artikkel Vd täpsustab:

„Ilma, et see mõjutaks 5. oktoobril 1973 Münchenis allakirjutatud Euroopa patentide andmist käsitleva konventsiooni kohast Euroopa Patendiameti pädevust, on iga osalisriigi kohtud alalisest asukohast hoolimata pädevad menetlema sellele riigile antud sellise Euroopa patendi registreerimise või kehtivusega seotud asju, mis

15. detsembril 1975 Luxembourgis allakirjutatud ühisturu Euroopa patenti käsitleva konventsiooni artikli 86 sätete kohaselt ei ole ühenduse patent."

8 Brüsseli konventsiooni artikkel 22, mis kuulub II jaotise 8. jakku, pealkirjaga „Peatamine ja seotud menetlused" näeb ette, et kui eri osalisriikide kohtutes algatatakse seotud menetlused, võivad kohtud, kellele hagi esitati hiljem, teatud tingimustel peatada oma menetluse seni, kuni menetlus on esimeses kohtus pooleli. Selle artikli kolmas lõik sätestab:

„Menetlused loetakse seotuks käesoleva artikli tähenduses, kui nad on sedavõrd tihedalt seotud, et eraldi menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks on otstarbekas nad lahendada koos."

9 Konventsiooni III jaotise, milles käsitletakse tunnustamist ja täitmist, 1. jaos pealkirjaga „Tunnustamine" paikneva artikli 27 punkti 3 kohaselt ei tunnustata otsust „kui otsus on vastuolus kohtuotsusega, mis on tehtud samade asjaosaliste vahelise vaidluse puhul selles liikmesriigis, kus tunnustamist taotletakse".

Müncheni konventsioon

10 5. oktoobril 1973 Münchenis allakirjutatud Euroopa patentide väljaandmise konventsioon (edaspidi „Müncheni konventsioon") artiklis 1 on ette nähtud, et luuakse „osalisriikidele ühine õigussüsteem leiutispatentide väljaandmiseks".

11 Väljaspool patentide väljaandmist reguleerivaid ühiseeskirju kohaldatakse Euroopa patentide suhtes selle osalisriigi siseriiklikke õigusnorme, mille suhtes patent välja anti. Selle kohta sätestab Müncheni konventsiooni artikli 2 lõige 2:

„Euroopa patendil on osalisriigis, kelle suhtes see on välja antud, samasugune toime ning ta allub samadele tingimustele, mis selle riigi siseriiklik patent [...]".

12 Konventsiooni artikli 64 lõigetega 1 ja 3 on Euroopa patendi omanikule tulenevate õiguste osas sätestatud:

„1) [...] [Euroopa patent] tagab alates patendi väljaandmise teate avaldamisest [...] selle omanikule igas osalisriigis, mille suhtes patent on välja antud, samad õigused, mis talle annab selles riigis välja antud siseriiklik patent.

[...]

3) Euroopa patendi rikkumise korral rakendatakse siseriiklikku õigust."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

13 Frederick Primusele ja Milton Goldenbergile, kelle elukoht on Ameerika Ühendriikides, kuulub Euroopa patent nr 131 627.

14 24. märtsil 1997 esitasid nad Rechtbank te s'-Gravenhage'sse hagi Roche Nederland BV, Madalmaades asutatud äriühingu, ning ühtlasi veel kaheksa Roche kontserni kuuluva äriühingu, asukohaga vastavalt Ameerika Ühendriikides, Belgias, Saksamaal, Prantsusmaal, Ühendkuningriigis, Šveitsis, Austrias ja Rootsis (edaspidi „Roche jt") vastu. Hagejate etteheide äriühingutele puudutab seda, et nimetatud äriühingud on rikkunud neile neile kuuluvast patendist tulenevaid õigusi. Väidetav rikkumine seisnes selles, et nimetatud äriühingud olid oma asukohariikides turustanud immunoloogilise analüüsi komplekte.

15 Roche kontserni äriühingud, kelle asukoht on väljaspool Madalmaid, vaidlustasid Madalmaade kohtute pädevuse. Sisuliselt toetusid nad sellele, et rikkumist pole toimunud, ning kõnesoleva patendi tühisusele.

16 Rechtbank te s'-Gravenhage tunnistas ennast 1. oktoobri 1997. aasta otsusega pädevaks ning jättis Frederick Primuse ja Milton Goldenbergi taotlused rahuldamata. Apellatsioonimenetluses muutis Gerechtshof te s'-Gravenhage oma 27. juuni 2002. aasta otsusega viidatud kohtuotsust ning keelas Roch jt-l kõigis kõnealuses patendis nimetatud maades patendiga seotud õiguste rikkumise.

17 Hoge Raad, saanud kassatsioonkaebuse, otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised küsimused:

„1) Kas sellise patendi rikkumist käsitlevate hagide, mille Euroopa patendi omanik on esitanud esiteks kostja vastu, kelle asukoht on liikmesriigis, kus tunnustamist taotleti, ja teiseks kostjate vastu, kelle asukohad on muudes osalisriikides peale selle, kus tunnustamist taotleti, ning kellele patendi omanik paneb süüks seda, et nad on rikkunud kõnealust patenti ühes või mitmes osalisriigis, vahel eksisteerib seos, mis on vajalik Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõike 1 kohaldamiseks?

2) Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ega saa olla tingimusteta jaatav, siis millistel asjaoludel selline seos eksisteerib, ning kas sellega seoses on oluline:

— et kostjad kuuluksid ühte ja samasse kontserni?

— kostjate ühine käitumine, mis tugineb ühisele tegutsemisviisile, ning kui vastus on jaatav, siis kas seejuures omab tähtsust koht, kus selline ühine tegutsemisviis on välja töötatud?

— et erinevate kostjate poolt väidetavalt toime pandud rikkumised oleksid samad või peaaegu samad?"

Eelotsuse küsimused

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimustega, mida tuleb uurida koos, sisuliselt teada seda, kas Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda tuleb kohaldada Euroopa patentide rikkumisi käsitlevate hagide suhtes juhul, kui need on esitatud paljude erinevates osalisriikides asuvate äriühingute vastu, ning kui rikkumised on toime pandud ühe või mitme osalisriigi territooriumil, eelkõige juhul, kui mainitud äriühingud, kes kuuluvad samasse kontserni, on toiminud samal või sarnasel moel, vastavalt ühisele tegutsemisviisile, mille on välja töötanud üks neist.

19 Erandina Brüsseli konventsiooni artiklis 2 sätestatud põhimõttest, mille kohaselt osalisriigis asukohta omav kostja allub selle riigi jurisdiktsioonile, võimaldab konventsiooni artikli 6 lõige 1 kostjate paljususe korral mõnes osalisriigis asukohta omava kostja vastu pöörduda kohtusse ka mõnes teises osalisriigis, kus on mõne kostja asukoht.

20 Euroopa Kohus on 27. septembri 1988. aasta otsuses kohtuasjas 189/87: Kalfelis (EKL 1988, lk 5565, punkt 12) asunud seisukohale, et Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõike 1 kohaldamiseks peab sama hageja poolt erinevate kostjate vastu esitatud erinevate nõuete vahel eksisteerima seos, mis annab aluse arvata, et eraldi menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks oleks soovitav neid menetleda ning otsuseid teha koos.

21 Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõike 1 sõnastusest seose olemasolu nõuet ei nähtu. Euroopa Kohus tuletas selle viidatud teksti alusel ise, et vältida olukorda, kus selle sättega ette nähtud erand kostja asukohariigi kohtualluvuse põhimõttest seab selle põhimõtte enda olemasolu kahtluse alla (eespool viidatud kohtuotsus Kalfelis, punkt 8). Seda nõuet kinnitas hiljem 27. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-51/97: Réunion européen jt (EKL 1998, lk I-6511, punkt 48) ning ühtlasi on see leidnud sõnaselge väljenduse Brüsseli konventsiooni järel vastu võetud nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 6 punktis 1.

22 Euroopa Kohtu poolt eespool viidatud kohtuotsuses Kalfelis kasutatud sõnastus kordab Brüsseli konventsiooni artiklit 22, mille kohaselt loetakse menetlused seotuks juhul, kui need on sedavõrd tihedalt seotud, et eraldi menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks on otstarbekas lahendada need

koos. Brüsseli konventsiooni artiklit 22 tõlgendati 6. detsembri 1994. aasta otsuses kohtuasjas C-406/92: Tatry (EKL 1994, lk I-5439, punkt 58) nii, et kahte hagi tuleb seotuks pidada juba siis, kui nende eraldi menetlemine ja otsuste tegemine tekitab ohu, et võidakse teha vastuolulised otsused, ilma et oleks vajalik, et sellega kaasneks oht jõuda selliste õiguslike tagajärgedeni, mis teineteist välistavad.

23 Seega on eespool viidatud kohtuotsusega Tatry „vastuoluliste" otsuste mõiste Brüsseli konventsiooni artikli 22 mõttes määratletud laiemalt kui 4. veebruari 1988. aasta kohtuotsuses 145/86: Hoffmann (EKL 1986, lk 645, punkt 22) selle konventsiooni artikli 27 lõike 3 mõttes, mis sätestab, et osalisriigis tehtud otsust ei tunnustata, kui otsus on vastuolus kohtuotsusega, mis on tehtud samade asjaosaliste vahelise vaidluse puhul selles liikmesriigis, kus tunnustamist taotletakse. Euroopa Kohus on eespool viidatud kohtuotsuses Hoffmann juba varem asunud seisukohale, et selleks, et teha kindlaks, kas kaks otsust on viimati nimetatud sätte mõttes vastuolus, tuleb uurida, kas need otsused toovad kaasa õiguslikke tagajärgi, mis teineteist välistavad.

24 Frederick Primus ja Milton Goldenberg ning Madalmaade valitsus väidavad, et eespool viidatud Tatry kohtuotsuses Brüsseli konventsiooni artikli 22 mõttes omadussõnale „vastuolulised", antud laia tõlgendust, st et need on vasturääkivad otsused, tuleb laiendada konventsiooni artikli 6 lõikele 1. Roche jt ning Ühendkuningriigi valitsus, kelle argumentidele kohtujurist on oma ettepaneku punktis 79 ja järgnevates tuginenud, väidavad vastupidi, et sellist laiendamist ei saa pidada vastuvõetavaks, arvestades nende kahe sätte eesmärki ja paiknemist Brüsseli konventsiooni süsteemis, ning et eelistada tuleb kitsamat tõlgendust.

25 Tundub, et käesoleva kohtuasja raames pole vaja selles küsimuses seisukohta võtta. Piisab, kui nentida, et isegi kui mõistet „vastuolulised" otsused Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõike 1 mõttes käsitleda vasturääkivate otsustena laiemas tähenduses, puudub oht, et sellised otsused tehtaks erinevates osalisriikides Euroopa patentide rikkumiste kohta alustatud menetluste tõttu paljude erinevate kostjate suhtes, kelle

asukoht on nende riikide territooriumil, ning kui rikkumised on toime pandud nende territooriumil.

26 Nagu kohtujurist on oma ettepaneku punktis 113 öelnud, ei piisa selleks, et otsuseid saaks pidada vasturääkivateks, erinevustest vaidluse lahenduses, vaid erinevus peab esinema ka sama faktilise ja õigusliku olukorra puhul.

27 Siseriikliku kohtu poolt esimeses eesotsuse küsimuses viidatud juhtudel, st Euroopa patendi rikkumise suhtes esitatud hagi korral paljude erinevates osalisriikides asuvate äriühingute vastu, kui rikkumised on aset leidnud ühe või mitme osalisriigi territooriumil, ei saa järeldada, et faktilised asjaolud on samad, kuna kostjad on erinevad ning neile süüks pandavad rikkumised, mis on toimunud erinevates osalisriikides, ei ole samad.

28 Kõnealuste riikide kohtute poolt tehtavad otsused, mid võivad olla erinevad, ei ole tehtud olukorras, kus faktilised asjaolud oleksid olnud samad.

29 Kuigi Müncheni konventsioon näeb Euroopa patentide väljaandmise jaoks etta ühised eeskirjad, nähtub selle artikli 2 lõikest 2 ja artikli 64 lõikest 1 selgelt, et sellise patendi suhtes kohaldatakse jätkuvalt selle osalisriigi siseriiklikke õigusnorme, mille suhtes patent välja anti.

30 Müncheni konventsiooni artikli 64 lõikest 3 nähtub, et Euroopa patendi rikkumisjuhtude korral rakendatakse selle riigi siseriiklikku õigust, mille suhtes patent on välja antud.

31 Sellest järeldub, et juhul, kui paljude erinevate osalisriikide kohtutesse on esitatud hagi neis riikides asukohta omavate kostjate vastu vastavas riigis välja antud Euroopa patentide rikkumise küsimuses, mis on väidetavalt toime pandud nende territooriumil, ei ole kõnealuste siseriiklike kohtute poolt tehtavad otsused, mis võivad olla erinevad, tehtud olukorras, kus õiguslikud asjaolud oleksid olnud samad.

32 Seega ei saa võimalikke erinevaid otsuseid pidada vasturääkivateks.

33 Neil asjaoludel, isegi kui Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõike 1 kohaldamiseks nõutava seose olemasolu üle otsustamiseks võtta aluseks „vastuoluliste" otsuste mõiste, st et need on vasturääkivad otsused, kõige laiem tõlgendus, tuleb siiski nentida, et juhul, kui rikkumiste suhtes on esitatud hagid erinevates osalisriikides asuvate äriühingute vastu selliste rikkumiste suhtes, mis on aset leidnud selle konkreetse riigi territooriumil, ei eksisteeri ühe ja sama Euroopa patendi rikkumise vahel sellist seost.

34 Sellist järeldust ei seata kahtluse alla ka siseriikliku kohtu teises eelotsuse küsimuses viidatud olukorras, st juhul, kui kostjateks olevad äriühingud, kes kuuluvad samasse kontserni, on toiminud samal või sarnasel viisil, lähtudes ühisest tegutsemisviisist, mille on välja töötanud üks neist, nii et selle tulemusena on tegemist sama faktilise olukorraga.

35 Seejuures kehtib endiselt väide, et tegemist ei ole sama õigusliku olukorraga (vt eespool käesoleva kohtuotsuse punktid 29 ja 30), ning seega puudub isegi viidatud olukorras oht, et otsused saaksid osutuda vasturääkivateks.

36 Pealegi, kuigi esmapilgul võib tunduda, et menetlusökonoomiast lähtuvatel kaalutlustel tuleks neid nõudeid menetleda ühes kohtus, tuleb siiski märkida, et kohtuasjade sellise koondamise eelised nõuetekohase õigusemõistmise huvides on ühtaegu piiratud ja kujutavad endast uute ohtude allikat.

37 Pädevus, mis tugineb üksnes eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt nimetatud faktilistele kriteeriumidele, tekitab võimalike pädevate kohtute paljususe, ja võib kahjustada võimalust näha ette konventsioonis sätestatud kohtualluvuse eeskirju, kahjustadades selle tulemusena ka õiguskindluse põhimõtet, mis on selle aluseks (vt 19. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-256/00: Besix, EKL 2002, lk I-1699, punktid 24–26; 1. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-281/02: Owusu, EKL 2005, lk I-1383, punkt 41, ja 12. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-4/03: GAT, EKL 2006, lk I-6509, punkt 28).

38 Kahju oleks sedavõrd suurem, kui kõnealuste kriteeriumide kohaldamine annaks hagi esitajale laia valikuvõimaluse, soodustades „forum shoppingut", mille vältimine on konventsiooni eesmärk, ning mida Euroopa Kohus on kohtuotsuses Kalfelis nimelt takistada püüdnud (vt nimetatud kohtuotsuse punkt 9).

39 Tuleb märkida, et kohus, kellele on esitatud hagi, peab enne oma pädevuse üle otsustamist kõigi asjassepuutuvate kriteeriumide — mille tõendamise kohustus on hagi esitajal — kontrollimiseks tundma vaidluse sisu. Selline eelnev uurimine võib kaasa tuua lisakulutusi ja menetlustähtaegade venimise juhul, kui mainitud kohus peaks tegema järelduse, et faktiline olukord ei ole sama ning hagide vahel puudub piisav seos, nii et tal puudub asja lahendamiseks pädevus ning tuleks esitada uus hagi mõne teise riigi kohtusse.

40 Isegi kui eeldada, et kohus, kuhu hageja hagi esitas, saab eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt viidatud kriteeriumide alusel otsustada, et ta on pädev asja lahendama, ei välista rikkumisjuhtude menetluste koondamine selles kohtus patendivaidluste eraldamist vähemalt osaliselt, kuna kaasneva nõudena tõstatatakse tihti praktikas ja nagu põhikohtuasjaski küsimus kõnealuse patendi kehtivusest. Viidatud küsimus kuulub sõltumata sellest, kas see tõstatati hagi või vastuväidete esitamisel, Brüsseli konventsiooni artikli 16 lõike 4 kohaselt selle osalisriigi kohtute ainupädevusse, mille territooriumil on patendi hoiulevõtmine või registreerimine toimunud või kus see loetakse toimunuks (eespool viidatud kohtuotsus GAT, punkt 31). Euroopa patentide osas kinnitati patendi välja andnud riigi kohtute ainupädevust Brüsseli konventsioonile lisatud protokolli artiklis Vd.

41 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et Brüsseli konventsiooni artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda ei kohaldata sellises Euroopa patendi rikkumise vaidluses, kus hagi on esitatud paljude erinevates osalisriikides asuvate äriühingute vastu, ning kui rikkumised on toime pandud ühe või mitme osalisriigi territooriumil, ja seda isegi mitte juhul, kui mainitud äriühingud, kes kuuluvad samasse kontserni, on toiminud samal või sarnasel viisil vastavalt ühisele tegutsemisviisile, mille on välja töötanud üks neist.

Kohtukulud

42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades, mida on viimati muudetud 29. novembri 1996. aasta konventsiooniga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemise kohta, artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda ei kohaldata sellises Euroopa patendi rikkumise vaidluses, kus hagi on esitatud paljude erinevates osalisriikides asuvate äriühingute vastu, ning kui rikkumised on toime pandud ühe või mitme osalisriigi territooriumil, ja seda isegi mitte juhul, kui mainitud äriühingud, kes kuuluvad samasse kontserni, on toiminud samal või sarnasel viisil vastavalt ühisele tegutsemisviisile, mille on välja töötanud üks neist.

Allkirjad